

Kukkien kantama

TARJA
RUOHONEN

Kukkien kantama

© 2022 Tarja Ruohonen

Kansikuva: Ann Hanzon

Kuvat: Tarja Ruohonen sekä oma kuva-arkisto

Lauri Pohjanpään runon ”Lapsuuden maa” käyttöoikeudet saatu Sanastolta.

Taitto ja kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-5805-2

Kukkien kantama

Sisällys

Lummin mummo	9
Taivaan tuulissa	9
Elämän merellä.....	15
Oma mummo	23
Tarmonpesä.....	23
Pappa.....	33
Rauhanrakentaja	33
Sukellus	47
Jättimurikka	47
Aallokossa.....	50
Kerava, mummolä.....	50
Merenkäynti alkaa	59
Kerava, 1. koti.....	59
Kerava, 2. koti.....	68
Kerava, 3. koti.....	73
Myrskyt yltyvät.....	78
Tikkurila	78
Simonkylä	83
Korpilahti.....	89
Vihti.....	105
Matka mummon kanssa	119
Kotona	122
Varkaus	151
Meri raivoaa.....	161
Sulkava, 1. koti	161
Sulkava, 2. koti.....	171

Sulkava, 3. koti.....	184
Kerimäki, 1. koti.....	195
Pertunmaan mummolassa.....	197
Kotona	209
Kerimäki, 2. koti.....	231
Juvan mummolassa.....	247
Kotona	252
Ystävä.....	254
Ristiaallokossa	261
Lainelautailua.....	261
Pertunmaan mummolassa.....	290
Kotona	297
Meri tyyntyy	309
Helsinki, Lauttasaari.....	309
Meilahti	317
Meri on sees	339
Elämä kantaa.....	339
Rauhaisalla rannalla	343
Pappa	343
Mummo.....	346
Jälkimaininkeja.....	353
Reetta.....	353
Äiti.....	357
Isä	361
Anteeksiantamisen vapautus	363

Petrille ja Laurille perheineen

Äitini juoksuvauhtirakkaudessaan sekä hänen vanhempansa olivat tärkeimmät luodot ja navigoijat lapsuuteni myrskyisällä elämänmerellä. Sydämen täydeltä kiitän heitä ja muita enkeleitä, jotka olivat pukeutuneet auttajien ja opettajien asuihin. Lähetän kiitokseni lapsuuden rakkaille metsille ja lohtuvoimaisille kukkamaille. Tervehdin lämmöllä myös aikuisuuteni lukuisia kanssakulkijoita.

Lämpimät kiitokset äidinkielenopettaja, psykoterapeutti ja kirjallisuusterapeutti, Silja Mäki! Rohkaisit kirjoittamaan ja lukemalla tekstini rakensit tienviittoja polulleni.

Lummin mummo

Taivaan tuulissa

Antakaa minunkin katsoa sitä viatonta lasta! Pienen, suloisen Lummin mummon silmiin syttyi ihmeellinen lämpö, kun hän näki viikon ikäisen vauvanyytin äitinsä sylissä. Mummo katseli lasta kuin hiljentyen hartauteen. Lempeästi hän jutusteli mietteitään rahtua vaille 22-vuotiaalle äidille, jonka kutsui mökkiinsä kevätviiman kynsistä. Nuori äiti kuunteli hämmentyneenä elämää kokeneen mummon ajatuksia:

– Kiitän Jumalaa, että saan vielä kerran nähdä vastasyntyneen. Tiedätkös, että hänessä ja liki häntä kutoilevat enkelit ja muut henkiset olennot? Hänen kanssaan olemme mekin lähellä korkeita valtoja. Lapsi on suunnaton ihme, sillä hän kantaa itsessään koko maailmankaikkeutta lainalaisuuksineen. Makrokosmos uinuu hänessä mikrokosmoksena. Sinulla on sylissäsi universumi! Vastasyntynyt on taivaallisen puhdas ja ihmeellinen arvoitus näkymättömine matkalaukkuineen. Mitä lie tällä lapsella matkaeväinään, taivaan tuliaisina, jotka hän on ottanut uuteen maaelämäänsä suorittaakseen kohtalonsaldoaan?

– Lapsi on lähtenyt enkelten maailmasta olettaen, että maan päällä vanhemmat jatkavat henkisten olentojen työtä. Hän on valinnut sinut äidikseen luottaen, että hoivaat häntä ja olet hänen turvansa. Sinulle on lahjoitettu suurenmoinen tehtävä, kun saat opastaa tänne tullutta uutta ihmistä. Hän on rohkeasti laskeutunut työstämään kohtaloaan ja kehittämään itseään eteenpäin. Hän tietää, että vain maan päällä ihminen voi oppia uusia asioita, edistyä ja valmistautua taas uuteen tulemiseen. Henkisen kehittymisensä, tietoisuutensa kasvun toivossa hänellä oli varmasti kova halu päästä takaisin tänne kohentamaan edellistä tulostaan ja kohtaamaan sinut.

– Voitkos sinä uskoa, että lapsesi on kulkenut pitkän matkan henkissä planeettamaailmoissa? Hän on tullut kaukaa tähtien takaa tuoden viestin, jota meidän pitäisi tulkita. Onko meillä riittävästi aikaa hiljentyä kuulemaan ja kunnioittamaan lapsen sanomaa? Itselläni ei aina ollut, sillä ymmärrykseni oli kovin heppoinen. Vasta lastenlasteni kanssa oivalsin lapsen tarvitseman rakkauden määrän.

– Sanon kokemuksesta, että maallinen matka voi ajoittain olla yksinäinen, tuskallinen ja uuvuttava, mutta kuljettava se on. Sillä ei voi oikaista yhtään mutkaa, mäkeä eikä monttua, ei tämä sinunkaan lapsesi, et sinä, enkä minä. Kohtalonkuoppien väistäminen onnistuu vain näennäisesti, sillä suurten lakien mukaan kaikki kiertyy eteemme ennemmin tai myöhemmin. Virhevalinnatkin kuuluvat inhimillisen olennon elämänsä kulkuun, sillä emme synny tänne täydellisinä. Ei voi oppia hyvää ja oikeaa ellei koe pahaa ja väärää. Parhaasti oppii, kun virheistään oppii. Minä jos kuka sen tiedän.

– Tämä uusi pienokainen antaa minulle varmuuden siitä, että laskeudumme maaelämään jostain hyvin hyvästä ja viisaasta olotilasta, jonne minä menen pian. Tunnen jo kovaa vetoa päästä kohtaamaan tuon toisen maailman lait ja opetukset.

Mummon mietteet häkellyttivät, mutta nuori äiti ei mitätöinyt niitä. Hän tunsi ne tutuiksi ja turvallisiksi, sillä hänet oli opetettu luottamaan korkeimpiin voimiin, hyviin tekoihin, rukouksella päivä alkamaan ja rukouksella yö saapumaan. Hän kunnioitti mummon aatoksia ja päätti tulla uudelleen kuuntelemaan tyynen ja tyytyväisen vanhuksen näkemyksiä elämästä sekä ajatuksia lapsen kasvatuksesta. Lapsen salaisuudesta, kuten tämä kumma mummo sanoi.

Lapsen salaisuus

Lummin mummo sanoi lastenkasvatuksen olevan korkeinta taidetta, jolle pitää antautua kaikin voimin. Kasvatus on hetkestä hetkeen suorastaan uskonnollinen tapahtuma, sillä edessämme on pyhyys. Se on fyysisyyden rakentamista, sielunvoimien vahvistamista ja hengen elämään herättelemistä. Kasvattajan tehtävä on löytää harmonia, jotta nuo alueet saisivat lapsessa oikea-aikaisesti ja tasapuolisesti huomiota, ravintoa. Tehtävä onnistuu vanhemmuuden sydänvoimilla, joista säteilee aito rakkaus pientä olentoa kohtaan. Aikuisen tärkein tehtävä on luoda turvallinen kasvualusta; suojata ja ohjata pientä hänen polullaan.

Mummo pursui innostusta, kun hän pohti lapsen kehityksen ihmettä. Vauva aistii salaperäisiä reittejä pitkin ympäristöään koko kehollaan, ihollaan. Hän on kokonaisvaltainen aistielin, joka imee itseensä kaiken kuin imupaperi. Lapsi vaistoa herkästi ympäröivän maailman hyvät ja pahat. Kokemuksistaan hän kasaa aikuisuutensa rakennusainekset. Mummo toivoi, että kaikki lapset saisivat kokea turvallisuutta ja mahdollisuuden hyvän, kauniin ja toden oppimiseen.

Lapsi on yllättävä olento, sillä hän on yksilö alusta alkaen ja hänellä on oma tahto. Lapsi ei voi automaattisesti osata maanpäällisen elämän vaatimuksia, joten niitä opetellessa syntyy joskus kolareita. Aikuisen tehtävä on olla järjen osapuoli, kolarin ennakoija, törmäysten pehmentäjä. Mummo arvosti vanhempia, jotka osasivat kuljettaa lapsiaan pitkän vieterin ja huumorin avulla. Kun lapsi saa oikeaa ohjausta ja rakkautta, hän pärjää vaikka minkälaisten tuulten tuljutuksissa.

Aikuisille on uskottu vaativa luottamustehtävä, joka on myös jännittävä ja antoisa kunniatehtävä. Antaessamme lapsille aikaa lahjoitamme heille kartan ja kompassin, tien ehjään elämään. Tasapainoinen kehitys alkaa jo äidin kohdussa ja jatkuu kotikasvatuksena. Maailma ei paranna varhaislapsuuden haavoja. Revitty kukannuppu aukeaa harvoin täyteen kukoistukseensa. Siispä hellästi hoivaa lastasi, neuvoi mummo. Hänen mielestään vauvan papalla oli silmää lapsille, joten hän jutteli usein tämän kanssa lapsista arvokkaina lahjoina. Mummolle lapsen ääni oli musiikkia ja kaikki kasvatuskoukerot kiintoisaa työmaata, jossa eniten kasvaakin itse.

Nuorta äitiä hän kehotti kertomaan lapselleen satuja, kun niiden aika on. Sadut ja tarinat mahdollistavat lapselle mielikuvitusmaailman, rikkaan puheen sekä moraalin kehittymisen. Mummo arvosti satujen syviä salaisuuksia, joista myös aikuinen voi saada oivalluksia ja ravitsevia aineksia. Hän luki yhä myyttejä ja legendoja, joita suositteli papallekin, sillä niissä on salatusti suuria viisauksia.

Vauvan äidin elämä oli kaoottista, sillä hänellä ei ollut aviomiestä eikä omaa kotia. Raskaus oli ollut salailua, pelkoa ja häpeää. Turvaa nuori äiti tarvitsi nyt sekä itselleen että lapselleen. Sitä hän sai tämän lohdullisen mummon sielunlämmöstä, joka tuntui siltä kuin ylle olisi laskettu pehmoinen peitto.

Elämän merellä

Uusin voimin

Lummin mummo vaikutti sivistyneeltä, vaikka asui erakkona pihamökissä. Hän oli hiukan salaperäinen, paljoja puntaroiva. Hänen tiedettiin olevan kielitaitoinen ja lukevan paljon. Myös hyväntahtoinen, kannustava ja leikkisä hän oli ja vakuutti, että elämänmerellä paras suojavaate on huumorinhaalarit. Korkeasta iästään hän laski leikkiä, että sielu käy rippikoulua, mutta ruumis on antiikkia. Kerran hän oli rohkeasti rauhoittanut naapurin kiivaskäytöksen miehen: – Sinä olet hyvä ihminen, mutta et tiedä sitä vielä. Hengen hinku tulee sinullekin, kun aika on.

Kylähulluna mummoa pidettiin tai ainakin vanhuudenhöperönä ja irvailtiin, että sen päässä firaa, kun se sanoo, että ihminen tulee tänne tähtien takaa. Siellä se on laatinut uuden maanpäällisen elämänsuunnitelmansa edellisellä kierroksella kertyneistä aineksista. Ihminen on vienyt taivaallisiin oloihin maan päällä tekojensa koppaan kokoamansa tuotoksen, joka on tullut valmiiksi, kun ruumiin elämänvoimat ovat heikentyneet ja näkymätön silkkilanka katkennut. Keho ei toimi ilman elämänvoimia, joten fyysinen keho on muuntunut maan tomuksi ja henki kohonnut kuin savu vieden mukanaan taivaan valoon sieluun pakatut aiheet.

Mummon mukaan kuolemanhetki on suuri jubel! Jos sielu ei ole yhtään tutustunut maanelämänsä aikana henkisiin aiheisiin, voi lähdönhetki olla hämmäntävä, jopa pakokauhuinen kunnes valkenee, että nyt ollaan uudessa olomuodossa taivaallisen järjestyksen alaisena.

Ensin sielu hämmästelee mennyttä elämäänsä, jonka jälkeen se kulkee henkisten kaikujen kautta maailman keskiyöhön saakka. Siellä on kolkko ja yksinäinen olo, jos kuoleman merkitys ja Kristus-impulssi eivät ole tulleet tutuksi maan päällä. Sen sijaan henkiset aiheet jo maa-elämässään hyväksynyt saa kokea lohdun valoa. Hän kuvaili, miten henkisessä maailmassa voi kokea taivaallisen olentojen kaunista liikettä ja sfäärien sointuja.

Tuloksiaan ihminen katselee kuolemanjälkeisessä muutamana päivänä mittaisessa filmissä. Kiirastulen aikana sielulla on suuren katselmuksen aika, jolloin punnitaan jumalkatseen edessä planeettojen poluilla maallisen elämän aikaansaannokset: ajatukset, tunteet ja teot. Siellä kaikki on kuin filmin negatiivia. Väärin kohdellun osapuolen kärsimys kääntyykin pahaa tehneen sielun itsensä koettavaksi. Tuntemus pakottaa sielun kärvistelemään tuottamastaan tuskasta. Katumuksen kurimus korventaa. Syntyy oivallus sovituksesta ja kiihkeä tarve saada hyvittää virheensä ja laiminlyöntinsä.

Kokemuksistaan viisastuneena sielulle syntyy halu lähteä itselleen sopivien aikakausien kuluttua takaisin maan päälle työstämään erheittään. Hän tekee sovitussuunnitelman korkeitten henkisten olentojen kanssa ja hyväksyy itse tulevan aikansa, paikkansa, tehtävänsä – kohdionsa. Maan päällä hyvitystyö ei ole pelkkää kärsimystä, sillä hyvät teot ja niiden aikeetkin keventävät uuden elämän kuormia.

KUKKIEN KANTAMA on koskettava kuvaus pienestä tytöstä isän alkoholismin varjossa. Se tuo psykoterapeuttisesta, kirjallisuusterapeuttisesta ja psykologisesta näkökulmasta hyvin esille sen, miten vaikeista asioista kirjoittaminen selviytymistarinan muodossa mahdollistaa puhdistavan irti päästämisen sekä anteeksiannon ihmiselle, joka on kohtuuttomasti vaikeuttanut lapsen elämää ja kehitystä. Kirja kuvaa selviytymiskeinoja kuten luonnon, kauniisiin asioihin huomion kiinnittämisen ja muutamien lyhyenkin aikaa lapsen elämään vaikuttaneiden ihmisten esimerkiksi opettajien merkityksen. Voimavarana toimii myös isovanhempien laaja maailmankuva. Tarina osoittaa, että koskaan ei ole liian myöhäistä työstää vaikeita ja vaiettuja kokemuksia.

Kirja on kirjoitettu kauniilla kielellä ja se tallentaa hienolla tavalla murretta sekä 1950-60 -lukujen ajankuvaa. Lisäksi huumori ja tragikomiikka tuovat tekstiin omat arvonsa ja keventävät vaikeaa aihetta.

Tarja Ruohonen on työskennellyt hoitopedagogina erityistä huolenpitoa tarvitsevien lasten koulussa sekä erityisluokanopettajana peruskoulussa.

BoD

